

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **Real estate financial hospital s.r.o.**, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Českobratrská 1403/2, IČ 28626389, zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Ostrava, Českobratrská 1403, proti žalované **České obchodní inspekci**, se sídlem Praha 2, Štěpánská 15, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.7.2014 č.j. ČOI 1792/14/O100/4000/14/Hy/Št,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž rozhodla o odvolání žalobce proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Moravskoslezského a Olomouckého kraje ze dne 25.11.2013, kterým mu byla uložena pokuta ve výši 15.000,- Kč pro porušení § 4 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, v rozhodném znění a tím naplnění skutkové podstaty § 20 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Žalovaná rozhodla tak, že do výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně se za slova „formou reklam uvedených na internetových stránkách...” vkládají slova „které obsahovaly údaj o nákladech

spotřebitelského úvěru (úrok do 3 % p.m.)“. Ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdila. Dále rozhodla, že lhůta k zaplacení uložené pokuty a lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobce navrhl, aby věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení. Žalobce uvedl, že v průběhu správního řízení namítal, že nebylo prokázáno, která osoba skutečně umístila webovou prezentaci na webové stránky ... s tím, že je nutno odlišovat majitele webového prostoru (zjednodušeně adresy www...) a provozovatele webové prezentace. Žalovaný neprovedl žádná skutková zjištění, kdo zaregistroval doménu..., tím méně jakákoliv skutková zjištění, kdo je autorem webové prezentace na doméně ... Dle žalobce správní orgán fakticky předjímá, že registrovaný držitel domény je sám výlučně tím, kdo mohl přenechat webový prostor, avšak založení webových stránek je prováděno výlučně prostřednictvím internetu a bez osobního kontaktu se zakládající osobou a bez kontroly, zda zakládající osoba skutečně je tatáž, jako osoba, jež je uvedena jako majitel webových stránek, případně jednáající osoba takového majitele. Ostatně na správním orgánem odkazovaných stránkách..., na němž jsou vymezeny údaje o majiteli, jsou uvedeny pouze z veřejných zdrojů dostupné informace, tj. obchodní firma a jednatel společnosti, nikoliv však další údaje, které jsou známy pouze skutečné osobě, tj. např. e-mail, telefon. Dle žalobce tedy nelze vyloučit, že založení webových stránek ...provedla jiná osoba. K závěru žalovaného, že technicky skutečně nelze vyloučit, že založení webových stránek ... provedla jiná osoba, než žalobce a že tato možnost se žalované ve shodě s orgánem I. stupně jeví jako nepravděpodobná, žalobce namítal, že není zřejmé, na základě jakých skutkových zjištění dospěl správní orgán k tomu, že tato možnost je nepravděpodobná. K závěru žalované, že se žalobce cítí být existencí webových stránek ... poškozován, ale současně neprokazuje, že by vyvíjel jakoukoliv aktivitu k jejich odstranění a rozhodně nepřidává na důvěryhodnosti jeho tvrzení, že s těmito webovými stránkami nemá nic společného, žalobce namítal, že při mechanismu postupu registrace webové domény a způsobu zřízení webové prezentace nelze možné protiprávní jednání třetí osoby přičítat k jeho tíži. Je jeho věcí, jakým způsobem brání svá práva. Žalobce uzavřel, že ve správním řízení nebylo prokázáno, že by byl vlastníkem nebo autorem domény ... nebo kohokoliv k tomu pověřil.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Uvedla, že i přesto, že žalobce konstantně popírá, že by měl se zachycenou webovou prezentací porušující zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, v rozhodném znění, cokoliv společného, je žalovaná nadále přesvědčena o opaku. Ze zjištěného skutkového stavu podle ní bez důvodných pochybností vyplývá, že žalobce za chybějící informace v reklamě na jím poskytovaný spotřebitelský úvěr odpovídá. Žalované se jeví jako zcela nepravděpodobné, aby osoba, která nemá žádný vztah ke společnosti, registrovala a zaplatila doménu, k čemuž by zneužila osobní údaje jejího jednatele, aby na této doméně následně zveřejnila profesionální webovou prezentaci inzerující služby, které společnost v rámci svého živnostenského oprávnění skutečně může nabízet. Dále by na webové stránky umístila také funkční interaktivní formulář, přes který mohou spotřebitelé podávat žádosti o úvěr, a konečně by pro vytvoření dokonalé iluze dokonce zařídila umístění venkovní reklamní plachty, která na tyto webové stránky odkazuje a na níž je uvedena obchodní firma žalobce. Žalované není jasné, čím by mohla být ona neznámá osoba k takovému jednání motivována. Pokud by jejím cílem bylo společnost poškodit, jen těžko si lze představit, že by za tímto účelem postupovala takto komplikovaně, a že by dokonce kalkulovala s teoretickou možností

kontroly ze strany České obchodní inspekce. Podotkla, že se ani nejednalo o porušení vysoké závažnosti. Přestože se žalobce zřejmě cítí být existencí předmětných webových stránek poškozován, neučinil doposud žádné kroky pro změnu tohoto stavu. Uvedla, že k datu podání vyjádření byly webové stránky stále funkční.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobce s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas, žalovaná se na výzvu soudu nevyjádřila. Soud proto v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu zjistil krajský soud následující skutečnosti. Rozhodnutím České obchodní inspekce, Inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého kraje se sídlem v Ostravě ze dne 25.11.2013 č.j. ČOI 132277/13/4000 byla žalobci uložena podle § 20 odst. 5 písm. a) zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů pokuta ve výši 15.000,- Kč za správní delikt, kterého se dne 20.6.2013 podle zjištění v sídle správního orgánu dopustil ve smyslu § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, v postavení poskytovatele služby tím, že nabízel poskytnutí spotřebitelských úvěrů prostřednictvím prostředku komunikace na dálku – formou reklam uvedených na internetových stránkách ... Tyto nabídky (finanční pomoc se specializací na situace – hrozící exekuce, oddlužení nemovitostí, konsolidace půjček, finanční vypořádání, refinancování závazků, financování vozidel) v rozporu s § 4 téhož zákona neobsahovaly jasným, výstižným a zřetelným způsobem formou reprezentativního příkladu informace uvedené v příloze č. 1 k uvedenému zákonu - Povinné informace v reklamě, když účastník řízení neuvedl údaje dle odstavce 1 písm. a) roční procentní sazbu nákladů, písm. b) výpůjční úrokovou sazbu spolu s údaji o veškerých poplatcích, které jsou součástí celkových nákladů spotřebitelského úvěru pro spotřebitele, písm. c) celkovou výši spotřebitelského úvěru, písm. d) výši jednotlivých splátek a celkovou částku splatnou spotřebitelem.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaná rozhodla dne 10.7.2014 rozhodnutím č.j. ČOI 1792/14/O100/4000/14/Hy/Št tak, že do výroku rozhodnutí za slova „formou reklam uvedených na internetových stránkách...“ se vkládají slova „které obsahovaly údaj o nákladech spotřebitelského úvěru (úrok do 3 % p.m.)“. Ve zbytku rozhodnutí potvrdila a dále rozhodla o splatnosti pokuty a paušální částky nákladů řízení. Žalovaná k odvolacím námitkám žalobce (které se shodují s námitkami žalobními), že ve věci nebyl řádně zjištěn skutkový stav, neboť nebylo zjištěno, která osoba skutečně umístila webovou prezentaci na webové stránky ... s tím, že je třeba odlišovat majitele webového prostoru (zjednodušeně adresy www...) a provozovatele webové prezentace a že nelze vyloučit, že založení předmětných internetových stránek provedla jiná osoba, že prokázání vlastníka

domény je zcela irrelevantní, neboť doména a jejich obsah jsou dva odlišné předměty a majitel domény a vlastník webové prezentace mohou být zcela odlišnými subjekty (s podstaty vztahu vlastník, nájemce), učinila žalovaná následující závěry. Předně se neztotožnila s názorem žalobce, že zjištění „majitele“ doménového jména je zcela irrelevantní z hlediska odpovědnosti za obsah, na který doména odkazuje. Uvedla, že držitel domény může samozřejmě spravovat doménu pro jinou osobu, či ji může jinému subjektu pronajmout, vždy je to však právě a pouze on, kdo rozhoduje o tom, zda bude doménu sám provozovat nebo ji svěří jinému, a vzhledem k tomu, že údaje o držiteli domény jsou jako jediné veřejně dostupné, a držitel domény je také tím, kdo musí vědět, komu případně její prostor propůjčil, je logicky prvním, na koho se správní orgán obrací v případě zjištění porušení zákona na webových stránkách. Žalovaná dále učinila závěr, že technicky sice skutečně nelze vyloučit, že založení webových stránek ... provedla jiná osoba než žalobce, avšak tato možnost se jí jeví jako velmi nepravděpodobná až hypotetická. Vyslovila přesvědčení, že stav věci svědčí o skutečnosti, že žalobce za obsah uvedených webových stránek bez důvodných pochybností odpovídá. Představa, že třetí osoba zaregistruje a zaplatí doménové jméno na identifikační údaje žalobce, následně zde umístí propracovanou a profesionálně působící webovou prezentaci služeb nabízených žalobcem (žalobce je mj. držitelem živnostenského oprávnění k poskytování a zprostředkování spotřebitelského úvěru), která obsahuje i funkční interaktivní formulář žádosti o úvěr, a dokonce zařídí umístění venkovní reklamy s uvedenou obchodní firmou žalobce, která na tyto webové stránky odkazuje, a to vše jen s cílem žalobce poškodit tím, že zde uveden jeden údaj o nákladech úvěru bez reprezentativního příkladu se žalované jeví jako zcela absurdní. Žalovaná rovněž zdůraznila, že přestože žalobce konstantně tvrdí, že za obsah předmětných webových stránek odpovídá ani jej nevytvořil, není jí známo, že by podnikl jakékoliv kroky pro zabránění pokračování v tvrzeném zneužívání jeho identifikačních údajů. Dle žalované, pokud by žalobce skutečně nebyl provozovatelem webových stránek..., očekávala by, že žalobce vyvine aktivitu k urychlené nápravě tohoto stavu a bude za tímto účelem kontaktovat příslušného registrátora či správce domény. Skutečnost, že se žalobce cítí být existencí webových stránek ... poškozován, ale současně neprokazuje, že by vyvíjel jakoukoliv aktivitu k jejich odstranění, dle žalované rozhodně nepřidává na důvěryhodnosti jeho tvrzení, že s těmito webovými stránkami nemá nic společného.

Skutková zjištění správní orgány učinily z prezentace na webových stránkách..., z údajů na velkoplošní reklamě umístěné na plotě v blízkosti tramvajové zastávky Hulváky v Ostravě, z veřejně dostupných údajů o vlastníku internetové domény ...a z kontrolního protokolu. Zjištění z těchto důkazů jsou uvedena v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů a soud na ně odkazuje.

Podle ust. § 4 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jestliže je nabízen spotřebitelský úvěr nebo jeho zprostředkování reklamou, jejíž součástí je jakýkoliv údaj o jeho nákladech, musí reklama obsahovat jasným, výstižným a zřetelným způsobem formou reprezentativního příkladu informace uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

Podle přílohy č. 1 k zákonu č. 145/2010 Sb., ve znění pozdějších předpisů, odst. 1, písm. a), písm. b) a písm. c), d) nabídka spotřebitelského úvěru nebo jeho zprostředkování reklamou, jejíž součástí je i jakýkoliv údaj o nákladech spotřebitelského úvěru pro spotřebitele, musí jasným, výstižným a zřetelným

způsobem formou reprezentativního příkladu obsahovat roční procentní sazbu nákladů, výpůjční úrokovou sazbu, a to spolu s údaji o veškerých poplatcích, které jsou součástí celkových nákladů spotřebitelského úvěru pro spotřebitele, celkovou výši spotřebitelského úvěru a výši jednotlivých splátek a celkovou částku splatnou spotřebitelem.

Podle ust. § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, věřitel nebo zprostředkovatel se dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost podle § 4.

Krajský soud neshledal, že by řízení před správním orgánem bylo zatíženo vadou mající vliv na zákonnost vydaného správního rozhodnutí. V přezkoumávané věci podklady pro rozhodnutí výše citované byly hodnoceny v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, správní orgán I. stupně provedl dostatečné dokazování a vyhověl tak požadavku, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 a § 3 správního řádu. Hodnotící úvahy správních orgánů nejsou v rozporu s principy obecné či právní logiky, skutková podstata, z níž bylo vycházeno, není v rozporu s obsahem správního spisu. Námitce žalobce týkající se hodnocení provedených důkazů a neúplného dokazování stran zjištění, kdo zaregistroval doménu ... a kdo je autorem webové prezentace na této doméně, soud nepřisvědčil. Soud sdílí názor žalovaného, že představa, že třetí osoba zaregistruje a zaplatí doménové jméno na identifikační údaje žalobce, následně umístí propracovanou a profesionálně působící webovou prezentaci služeb nabízených žalobcem, která, jak akcentoval žalovaný, obsahuje i funkční interaktivní formulář žádosti o úvěr, nadto zařídí umístění venkovní reklamy (s označenou obchodní firmou žalobce), která na tyto webové stránky odkazuje, a to vše jen s cílem žalobce poškodit tím, že zde uvede jeden údaj o nákladech úvěrů bez reprezentativního příkladu, je i dle názoru soudu zcela absurdní, a pro takovéto počínání třetí osoby soud nenašel logické vysvětlení. Žalovaný rovněž správně akcentoval také tu skutečnost, že přestože žalobce konstantně tvrdí, a namítá to i v žalobě, že za obsah předmětných webových stránek neodpovídá ani jej nevytvořil, nevyvinul žádnou aktivitu k nápravě tohoto stavu, neučinil žádné kroky pro zabránění pokračování v tvrzeném zneužívání jeho identifikačních údajů. Za tohoto stavu, kdy žalobce tvrdí, že se cítí být existencí webových stránek ... poškozován, ale současně neprokazoval a ani netvrdil, že by vyvíjel jakoukoliv aktivitu k jejich odstranění, považuje soud jeho tvrzení o tom, že předmětné webové stránky nezaregistroval, že není vlastníkem domény ... a že s obsahem označených webových stránek nemá nic společného, účelové a nevěrohodné vedené snahou žalobce zbavit se odpovědnosti za předmětný správní delikt.

Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu náklad řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6.
O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 28.7.2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu